

Nr 222.

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., *angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 316: 1941, som bifölls av riksdagen, framlades förslag till förordning angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. I förordningen stadgas bl. a.: Den som i anledning av olycksfall som inträffat eller sjukdom som yppats före den 1 januari 1941 äger rätt till livränta enligt någon av vissa i 2 § av förordningen omförmälda lagar eller författningar äger erhålla dyrtidstillägg därå motsvarande 15 % av livräntans belopp. Dyrtidstillägg utgår däremot icke å livränta, som grundas på frivillig försäkring, samt ej heller å livränta till livräntetagare, vars invaliditetsgrad understiger 30 procent. Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 293 beslutade 1943 års riksdag en höjning av nämnda dyrtidstillägg från 15 till 20 procent.

På grund av bestämmelserna i förordningen att dyrtidstillägg inte utgår å livränta, som grundas på frivillig försäkring, kunna icke livräntetagare av fiskarförsäkringen komma i åtnjutande av dyrtidstillägg. Denna form för försäkring skiljer sig dock från annan frivillig försäkringsverksamhet bl. a. därigenom, att staten genom för ändamålet beviljat anslag betalar hela förvaltningskostnaderna samt täcker den brist, som kan uppstå, om inte försäkringsavgifterna täcka omkostnaderna.

Före den 1 juli 1942 utgick till änkor efter fiskare, som avlidit på grund av olycksfall, en livränta å högst 300 kronor och till barn under 16 år 200 kronor pr år. Enligt lagen om folkpension är livräntan för änkan men inte för barnen privilegierad. Detta förorsakar att ett barn, som åtnjuter livränta och vars fader efterlämnat en fastighet taxerad till ett belopp, som för barnets del beräknas ge en ränteinkomst som överstiger 28 kronor per år, inte kan komma i åtnjutande av det dyrtidstillägg, som utgår för barnbidrag. Då utkomstmöjligheterna för livräntetagare, såväl änkor som invalider, i regel äro ringa och på grund härav deras försörjningsmöjligheter äro starkt begränsade, anse vi det skäligt att livräntetagare, som enligt de före den 1 juli 1942 gällande ersättningsbestämmelserna enligt 1918 års fiskeriförsäkringsförordning erhålla livränta, böra komma i åtnjutande av dyrtidstillägg enligt samma grunder, som föreskrivas i förordningen nr 449/1943

angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Det sammanlagda antalet livräntetagare enligt 1908 års fiskarförsäkringskungörelse och enligt de före den 1 juli 1942 gällande ersättningsbestämmelserna i 1918 års fiskarförsäkringsförordning utgör:

Invalidider: Sammanlagt	220 st.
Därav med invaliditetsgrad understigande 30 %	179 »
Med invaliditetsgrad av 30 % och däröver	41 »

Efterlevande:

Änkor	117 st.	
Barn	81 »	
Föräldrar	14 »	212 st.
Därav livräntetagare med 50 % förhöjning av livräntorna på grund av krigsolycksfall ...	56 »	
Återstod	156 »	156 »
		<u>Summa 197 st.</u>

Då antalet ersättningstagare enligt ovanstående uppställning för hela riket endast uppgår till 197 personer, bli kostnaderna för nämnda dyrtidstillägg ringa.

I anslutning till det nu anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att de livräntetagare, som åtnjuta livränta enligt 1918 års fiskarförsäkringsförordning, tillerkännas dyrtidstillägg enligt samma grunder som gälla för vissa livräntetagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.

Stockholm den 21 januari 1944.

Erik Johansson,
Öckerö.

G. Andersson,
Möln dal.

J. W. Mårtensson.